

HOTARARE nr. 1.654 din 22 noiembrie 2006
privind aprobarea Strategiei nationale impotriva traficului de
persoane pentru perioada 2006-2010

EMITENT: GUVERNUL
PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 967 din 4 decembrie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,
Guvernul României adopta prezenta hotărâre.

ART. 1

Se aproba Strategia nationala impotriva traficului de persoane pentru perioada 2006-2010, denumita în continuare Strategia nationala, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 2

Agenția Nationala impotriva Traficului de Persoane, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și autoritățile administrației publice locale au obligația de a duce la îndeplinire obiectivele specifice domeniului lor de activitate, prevăzute în Strategia nationala.

ART. 3

Fondurile necesare îndeplinirii obiectivelor prevăzute în Strategia nationala se asigura de către fiecare instituție cu atribuții în domeniu, în raport cu termenele de realizare, prioritățile și resursele disponibile în bugetele proprii.

ART. 4

Planul național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale se întocmește de către Ministerul Administrației și Internelor și se aproba prin hotărâre a Guvernului în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CALIN POPESCU-TARICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat

p. Ministrul apărării naționale,
Ioan Ion,
secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

Ministrul muncii,

solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolaescu

Ministrul educației și cercetării,
Mihail Hardau

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vladescu

București, 22 noiembrie 2006.
Nr. 1.654.

ANEXA

STRATEGIA NATIONALA impotriva traficului de persoane pentru perioada 2006-2010

I. CONSIDERATII GENERALE

A. PREMISE

Raportul de monitorizare al Comisiei Europene, prezentat în luna mai 2006, menționează progresele înregistrate de țara noastră în domeniul luptei împotriva traficului de persoane*1) în principal în ceea ce privește combaterea rețelelor de traficanți și afirma ca România "rămâne o țara de tranzit și, într-o mai mica măsură, o țara de origine și destinație" pentru traficul de persoane.

*1) Trafic de persoane înseamnă "recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau primirea unei persoane, prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința, ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane, și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi." (alin. (1) art. 12 din **Legea nr. 678/2001** privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare).

Raportul Anual al Departamentului de Stat al SUA referitor la traficul de persoane, dat publicității în luna iunie 2006, confirmă ca România "și-a îmbunătățit semnificativ eforturile de

combatere a traficului de persoane și a făcut progrese în îmbunătățirea coordonării activităților antitrafic prin înființarea Agenției Naționale de Prevenire a traficului de persoane". Deși încă nu sunt îndeplinite standardele minime pentru combaterea traficului, numeroasele legi adoptate pentru a întări pedepsele aplicate traficantilor, sporirea resurselor poliției pentru anchetarea și aducerea în fața instanței a celor implicați în comerțul cu persoane sau proiectele privind înființarea de adăposturi de ajutorare a victimelor demonstrează interesul și participarea activă a Guvernului României în gestionarea acestui fenomen social.

1. Alinierea la tendința europeană

În contextul internațional al preocupării pentru combaterea fenomenului de trafic de persoane. Uniunea Europeană a lansat un program comun anti-trafic, concretizat în diverse acte normative, în declarații, convenții și recomandări ale instituțiilor europene. În luna decembrie a anului trecut a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene Planul UE privind cele mai bune practici, standarde și proceduri de combatere și prevenire a traficului de persoane, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C 311 din 9 decembrie 2001, cel mai important "pas comunitar" împotriva traficului de persoane până în prezent.

Ca parte a procesului de integrare europeană, România a acceptat integral acquisul comunitar în vigoare la data de 8 decembrie 2004, corespunzător Cap. 24 de negociere - Justiție și Afaceri Interne, inclusiv Acquis-ul Schengen - conform prevederilor art. 8 din Protocolul privind integrarea acestuia în cadrul acquis-ului comunitar. Nu a fost solicitată nici o perioadă de tranziție sau derogare. Ministerul Justiției și Ministerul Administrației și Internelor fiind în măsură să îl implementeze, în întregime, până la data aderării la Uniunea Europeană.

Dezvoltarea unui sistem eficient de acțiune împotriva traficului de persoane este una dintre condițiile implicite pe care România trebuie să le îndeplinească în procesul de integrare și ca viitor membru al Uniunii Europene.

Strategia națională împotriva traficului de persoane 2006 - 2010 și Planul național de acțiune pentru implementarea acesteia îndeplinesc un rol deosebit în contextul integrării și al afacerilor europene, ambele reprezentând un instrument esențial pentru alinierea la standardele europene.

2. Situația internă actuală

Prin **Ordinul Ministrului Justiției nr. 1806 din 2 iulie 2004**, ale cărui prevederi sunt completate prin Decizia CSM nr. 269 din 6 iulie 2005, a fost înființată Rețeaua judecătorilor specializați în soluționarea cauzelor de trafic de persoane; aceasta este formată din 56 de judecători, câte un judecător de la fiecare Curte de Apel și tribunal. Rețeaua a fost notificată internațional Comisiei Europene, Eurojust, Consiliului European, Organizația

Națiunilor Unite și altor organisme internaționale cu atribuții în acest domeniu.

Prin **Hotărârea Guvernului nr. 1584/2005** pentru înființarea organizarea și funcționarea Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 4 ianuarie 2006, astfel cum a fost modificată și completată prin **Hotărârea Guvernului nr. 1083/2006**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 25 august 2006, a fost aprobată înființarea și organizarea Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane, denumită în continuare Agenție. Necesitatea înființării acestei structuri a fost impusă de amploarea pe care a luat-o traficul de persoane, acest fapt constituind motiv de îngrijorare pentru majoritatea statelor lumii.

Legislația națională în domeniul traficului de persoane

1. **Legea nr. 678/2001** privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 11 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentul de aplicare a dispozițiilor acesteia, aprobat prin **Hotărârea Guvernului nr. 299/2003** *2)

*2) M.Of. nr. 206 din 31 martie 2003.

Prin Legea privind prevenirea și combaterea traficului de persoane s-au incriminat formele pe care le poate îmbracă traficul de persoane, s-a creat cadrul juridic pentru utilizarea tehnicilor moderne de investigație, necesare descoperirii acestor fapte, s-au introdus norme pentru protecția și asistența victimelor traficului, a familiilor acestora, precum și a martorilor.

2. **Legea nr. 211/2004** privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004 (intrată în vigoare în ianuarie 2005)

Legea instituie patru categorii de măsuri care se adresează în mod direct nevoilor victimei infracțiunilor*:

*) victimele infracțiunii traficului de persoane beneficiază de aceste măsuri dacă îndeplinesc condițiile cerute de lege pentru acordarea lor;

- a) informarea victimelor infracțiunilor cu privire la drepturile lor;
- b) consilierea psihologică;
- c) asistența juridică gratuită;

Principalele instrumente internaționale în domeniul traficului de persoane la care România este parte

1. România a semnat la data de 14 decembrie 2000, la Palermo, Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnationale organizate și cele două protocoale ale sale adoptate la New York la 15 noiembrie 2000, instrumente internaționale care au fost ratificate prin **Legea nr. 565/2002** pentru ratificarea Convenției Națiunilor Unite împotriva criminalității transnationale organizate, a Protocolului privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transfrontaliere organizate, precum și a Protocolului împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnationale organizate, adoptate la New York la 15 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 8 noiembrie 2002;

2. România a semnat Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane, instrument internațional ratificat prin **Legea nr. 300/2006** pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane, adoptată la 3 mai 2005, deschisă spre semnare și semnată de România la Varșovia la 16 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 19 iulie 2006.

Principalele obiective ale acestei convenții sunt:

- a) Prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, cu garantarea respectării principiului egalității între bărbați și femei.
- b) Protecția drepturilor fundamentale ale victimelor traficate, prin oferirea unui cadru legal referitor la protecția și asistarea victimelor și martorilor, precum și la asigurarea eficienței procesului penal.
- c) Consolidarea cooperării internaționale în domeniul combaterii traficului de ființe umane.

B. VIZIUNEA

Prin implementarea obiectivelor strategice, România va beneficia de un sistem național integrat de servicii publice, care să asigure monitorizarea, evaluarea și prevenirea traficului de persoane, identificarea victimelor, protecția și reintegrarea socială a acestora, concomitent cu eficientizarea activităților de identificare și pedepsire a traficantilor.

C. SCOP

Prezenta Strategie națională are ca scop reducerea dimensiunilor fenomenului traficului de persoane și înlăturarea efectelor negative pe care acesta le are asupra cetățenilor și asupra societății, în general.

D. PRINCIPII DIRECTOARE

Activitățile privind prevenirea și combaterea traficului de

persoane și asistenta acordată victimelor traficului de persoane, desfășurate în conformitate cu obiectivele acestei Strategii naționale, se subsumează, în totalitatea lor, următoarelor principii, a căror respectare este esențială și obligatorie:

1. Respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului - toate activitățile desfășurate de instituțiile statului, organizațiile neguvernamentale și alte structuri ale societății civile pentru prevenirea și combaterea traficului de persoane și acordarea asistenței necesare victimelor acestuia se desfășoară cu respectarea prevederilor convențiilor și tratatelor internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului, la care România este parte; o atenție deosebită va fi acordată protecției și asistenței copiilor, datorită vulnerabilității speciale a acestei categorii de persoane.

2. Principiul legalității - activitățile pentru realizarea obiectivelor strategice se desfășoară în baza legii și în conformitate cu aceasta.

3. Principiul prevenirii presupune ca întreaga activitate desfășurată pentru realizarea obiectivelor strategice trebuie, să asigure prevenirea traficului de persoane atât printr-o bună cooperare între instituțiile implicate, cât și printr-o coordonare unitară a implementării strategiei.

4. Principiul complementarității, transparenței și dialogului social presupune, pe de o parte, transparența procesului decizional, iar pe de altă parte consultarea membrilor societății civile în cadrul acestui proces. Implementarea Strategiei se va face în mod transparent, cu participarea societății civile alături de instituțiile guvernamentale, în vederea realizării obiectivelor.

5. Principiul cooperării - Instituțiile implicate în prevenirea și combaterea traficului de persoane și acordarea asistenței victimelor acestuia vor coopera, în condițiile păstrării propriilor lor identități functionale în conformitate cu prevederile cadrului legal, astfel încât să se asigure simultan un statut partenerial și relații echilibrate pe toate coordonatele activității, o concepție coerentă, integrată asupra problematicii și măsurilor angajate ori planificate, o coordonare adecvată a eforturilor depuse și demersurilor întreprinse.

6. Principiul parteneriatului public-privat presupune cooptarea societății civile în activitățile concrete de implementare a măsurilor de prevenire a traficului de persoane și consultarea membrilor societății civile în cadrul procesului decizional.

7. Principiul responsabilității presupune obligația instituțiilor responsabile cu îndeplinirea activităților subsumate realizării obiectivelor prevăzute de Strategia națională, precum și a instituțiilor partenere, de a îndeplini în cea mai bună manieră posibilă sarcinile stabilite.

8. Principiul confidențialității - activitățile proprii vor fi date publicității numai în condițiile prevăzute de lege, astfel încât să nu periclitizeze bunul mers și finalitatea acestora și nici drepturile și libertățile persoanelor implicate.

E. Cauze și factori de risc ai traficului de persoane

Abordarea fenomenului de trafic de persoane pornește de la o bună cunoaștere a cauzelor generatoare și a factorilor favorizanti. Studiile privind traficul de persoane includ un număr impresionant de cauze, de la saracie sau lacomie, la discriminare în funcție de gen, de etnie sau politici guvernamentale referitoare la migrație în țările de origine și/sau de destinație.

Conform cercetării sociologice realizate de IMAS în anul 2005 cu sprijinul UNICEF, factorii de risc ai traficului de persoane se pot grupa în factori macrosociali, microsociale și individuali, care interacționează în proporții diferite, de la un caz la altul.

1. Factori macro-sociali au un nivel ridicat de generalitate și se referă la:

- a) Scăderea drastică a nivelului de trai al populației și somajul sau lipsa de acces la mijloace legitime de trai pentru mari segmente de populație.
- b) Lipsa/insuficiența unor programe educaționale relevante (educație sexuală, relații de cuplu etc.), precum și deficitul de oportunități educaționale pentru anumite segmente de populație.
- c) Un mediu socio-cultural tolerant la discriminare pe baza de gen sau etnie, precum și la comportamente de tipul violenței domestice.
- d) Dezvoltarea migrației internaționale pentru munca.
- e) Ineficiența/ slabă implicare a sistemului politic și juridic.
- f) Dezastre naturale sau catastrofe care provoacă saracirea bruscă a unui număr mare de gospodării, în principal a celor care trăiesc predominant din agricultura.
- g) Abandon familial.

2. Factori micro-sociali plasati la nivelul unor grupuri sociale și a gospodăriilor:

- a) Saracia gospodăriei și lipsa de acces la locuri de munca, prestațiile și programele de asistență socială disponibile.
- b) Nivel redus de educație și lipsa unei pregătiri profesionale, atât a persoanelor traficate, cât și a membrilor familiilor lor de origine. Traficul de persoane este adeseori asociat cu abandonul școlar.
- c) Instabilitate familială și/sau relații deficitare între adulți și copii.
- d) Comportamente deviate precum alcoolismul, consumul de droguri, violența domestică și/sau antecedente penale.

3. Factorii individuali sunt extrem de diversi, spre exemplu:

- a) Discrepanța între nivelul de așteptări/scopuri și resursele (individului și gospodăriei) pentru atingerea acestora prin mijloace legitime.

b) Disponibilitatea de a incalca unele norme legale în vederea unui loc de munca în străinătate și lipsa de informare privind riscurile asociate.

c) Dorinta de aventura și/sau presiunea din partea "anturajului".

d) Relații sentimentale ratate și/sau debutul vieții sexuale la vârsta adolescenței, precum și o posibilă istorie de agresiuni sexuale.

e) Labilitate psihică, alienare.

f) Lipsa de încredere în propriile forte și/sau un complex de inferioritate.

g) Lipsa de încredere în ceilalți și în instituțiile care ar putea oferi asistență și suport.

II. DOMENII DE ACȚIUNE ȘI OBIECTIVE STRATEGICE, METODE DE EVALUARE A ÎNDEPLINIRII OBIECTIVELOR

Pentru o coerență cât mai bună a strategiei și pentru adaptarea acesteia la contextul realității românești s-a recurs la o diferențiere clară a domeniilor de acțiune și o definiție a obiectivelor strategice în funcție de acestea. Astfel fiecărei direcții de acțiune și fiecărui obiectiv strategic, reunite în cadrul prezentei strategii, îi corespunde o serie de obiective specifice și metode de realizare ce vor fi dezvoltate în planul național de acțiune pentru implementarea acesteia.

A. Sistemul național integrat de monitorizare și evaluare a fenomenului traficului de persoane

Responsabilități instituționale cu privire la colectarea și prelucrarea datelor referitoare la traficul de persoane revin în prezent:

1. ANITP, pentru toate domeniile traficului de persoane;
2. IGPR (prin DGCCO - DCCO - Centrul de Resurse colectează date privind victimele traficului de ființe umane identificate de IGPR și IGPF).

Monitorizarea nu este viabilă în toate ariile de acțiune, mai ales în ceea ce privește asistarea victimei. Victimele traficului de persoane sunt subsumate "cazurilor sociale" în vederea accesului la programe de reintegrare socială (educație, obținerea unui loc de muncă) sau, uneori, a asistenței medicale. În aceste privințe, nu se poate determina numărul/ proporția victimelor traficului de persoane care au beneficiat de asistență.

Deși colectarea datelor trebuie realizată de fiecare instituție în parte, în vederea monitorizării proprii activități, este absolut necesară o unificare din perspectiva metodologiei de înregistrare. Aceasta metodologie ar trebui să fie aliniată la definițiile internaționale, astfel încât să permită analize comparative la nivel internațional. Lipsa unui sistem de identificare și referire a victimelor și lipsa unor proceduri clare de colaborare interinstituțională cu privire la culegerea,

schimburile și accesul la date diminuează considerabil capacitatea sistemului de a produce statistici și analize cauzale, care să ghideze politicile și acțiunile anti-trafic.

Obiectiv strategic A: Îmbunătățirea gradului de cunoaștere a dimensiunilor, caracteristicilor și tendințelor traficului de persoane ce afectează România.

Obiective specifice:

1. Crearea și dezvoltarea unui sistem național centralizat de evidența a datelor privind traficul de persoane, care să includă date statistice referitoare atât la combaterea fenomenului, cât și la prevenirea acestuia și asistența acordată victimelor în vederea reintegrării sociale

2. Cercetarea și evaluarea periodică a caracteristicilor, dimensiunilor și evoluției fenomenului traficului de persoane

B. Coordonarea interinstitucională

Cadrul instituțional actual

	INSTITUȚII RESPONSABILE
PREVENIRE	MAI (ANITP, IGPR prin ICPC), MSP (ASP), MEDC (ISJ, CCD, CID), MMSSF (DGASPC), ANPDC, ANOFM, ANES, Organizații neguvernamentale și Organizații internaționale
COMBATERE	MAI (IGPR, IGPF), MP (DIICOT), MJ (Rețeaua Națională de Judecători)
ASISTARE	MSP (ASP), MEDC (ISJ, CCD), MMSSF (ANPDC, ANOFM, DGASPC - Consiliile județene/sector) MJ (servicii de probațiune), MAE, Organizații neguvernamentale și Organizații internaționale
MONITORIZAREA ASISTENȚEI	ANITP, ANPDC

Strategia urmărește eficientizarea cooperării interinstitucionale prin consolidarea statutului Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane de coordonator național al politicilor și activităților desfășurate împotriva traficului de persoane.

Obiectiv strategic B: Eficientizarea răspunsului instituțional în domeniul luptei împotriva traficului de persoane.

Obiective specifice:

1. Îmbunătățirea coordonării sistemului național anti-trafic;
2. Consolidarea rolului Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane de coordonator național al activităților împotriva traficului de persoane;

3. Îmbunătățirea coordonării în domeniul traficului de copii;

4. Îmbunătățirea coordonării în domeniul asistenței victimelor;

5. Creșterea capacității instituționale;
6. Monitorizarea și evaluarea implementării Strategiei naționale și a Planului național de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale împotriva traficului de persoane.

C. Prevenirea traficului de persoane

În perioada 2001-2005 au fost desfășurate campanii de prevenire a traficului de persoane, de instituțiile statului în parteneriat cu organizații ale societății civile, organizații internaționale și mass-media.

Campaniile de informare la nivelul populației au fost eficiente. Anchetele reprezentative la nivelul populației de peste 18 ani din România (conform cercetării sociologice IMAS, 2005) arata ca marea majoritate a populației (85%) a auzit despre traficul de persoane. Persoanele cu nivel scăzut de educație, cele cu venituri mici și cele din mediul rural și orașele mici, adică tocmai contextele sociale care furnizează grupurile de risc la trafic, au însă un nivel sensibil mai scăzut de cunoaștere asupra fenomenului. Cele mai eficiente canale de comunicare cu privire la traficul de persoane sunt televiziunea și presa scrisă.

În ciuda acestui grad ridicat de constientizare al problemei, traficul de persoane este în mare parte asociat cu prejudecati colective referitoare la victima, adesea confundata cu o prostituata. Aceasta prejudecata vehiculata (chiar dacă nu explicit) și de politisti, procurori, judecatori, profesori sau medici, taseaza identificarea și asistarea victimelor traficului de persoane.

Mai mult, gradul ridicat de constientizare a problemei traficului de persoane nu este acompaniat nici de o buna cunoaștere a riscurilor asociate migrației internaționale și nici cu o diminuare a propensiunii migrației pentru munca în străinătate, pe principiul "mie nu mi se poate intampla".

Diversele acțiuni de prevenire a traficului de persoane s-au concentrat pe campanii de informare la nivelul întregii populații și organizarea de seminarii. În absenta unei coordonari naționale, proiectele de prevenire au acoperit inegal teritoriul țării. Spre exemplu, partea de sud a țării, care reprezintă principala furnizoare de persoane traficate, nu a beneficiat de resursele (umane și financiare) necesare pentru activități de prevenire.

Campania de prevenire a traficului de persoane necesita în prezent o schimbare de abordare. De la informare-constientizare la nivelul populației, prin mijloace mass-media, conform prezentei strategii, atenția și eforturile de finanțare vor fi reorientate spre reducerea vulnerabilitatii la trafic a unor grupuri-tinta și pe investigarea cauzelor fenomenului.

Obiectiv strategic C: Reducerea amplitudinii traficului de persoane prin întărirea capacității de autoprotecție a cetățenilor și societății la amenințările acestui fenomen.

Obiective specifice:

1. Informarea și sensibilizarea populației în vederea constientizării riscurilor asociate traficului de persoane și întărirea capacității de autoprotecție la amenințările acestui fenomen;
2. Reducerea vulnerabilității grupurilor de risc (în primul rând copii neînsoțiti, nesupravegheați sau instituționalizați, dar și femei, cetățeni de etnie rroma, persoane cu handicap, bătrâni, solicitanți de azil și persoane care au primit o formă de protecție în România);
3. Eficientizarea activităților de prevenire a traficului de persoane;
4. Reducerea oportunităților de trafic cu persoane și exploatare, prin îmbunătățirea controlului administrativ;
5. Elaborarea și implementarea unor standarde naționale privind programele și proiectele de prevenire a traficului de persoane;
6. Reducerea cererii pentru exploatarea sexuală a femeilor;
7. Reducerea cererii pentru exploatarea prin munca.

D. Protecția, asistența și reintegrarea socială a victimelor

Victima (persoana identificată, prin mijloace formale sau informale, ca fiind cuprinsă într-un proces de trafic de persoane) are dreptul la servicii de asistare în conformitate cu **Legea nr. 678/2001** privind prevenirea și combaterea traficului de persoane.

Din consultarea specialiștilor implicați în combaterea traficului de persoane, dar și a specialiștilor în asistarea victimelor, a rezultat necesitatea existenței a două sisteme de asistare*3):

*3) Seminarul interinstitucional "Dezvoltarea și implementarea unui sistem de identificare și referire a victimelor traficului, cetățeni români și străini, în România", Sibiu, noiembrie 2005, finanțat de OIM, UNICEF, CIDA, Ambasada SUA și Ambasada Marii Britanii.

1. Servicii rezidențiale în regim de urgență (adapost) care să asigure:

- a) primirea pentru gazduire (cazare și hrană) provizorie a persoanelor referite ca victime ale traficului de persoane, identificate prin mijloace formale sau informale;
- b) intervenție psihologică în situație de criză;
- c) examinarea medicală;
- d) protecție fizică;
- e) informare asupra drepturilor pe care le are victima ca martor/ parte vătămată în procesul penal;
- f) contactarea familiei;
- g) reevaluarea adaposturilor care nu au acordat gazduire pentru cel puțin două victime într-o perioadă de șase luni*4);

*4) Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor de Migrație (ICMPD) - Austria: "Bune practici regionale pentru dezvoltarea și implementarea comprehensiva a reacției naționale antitrafic".

2. Servicii de zi: În situațiile în care nu se impune internarea victimei traficului într-un adăpost, serviciile de asistare pot fi oferite la domiciliul acesteia sau victima se poate deplasa la sediul organizației care oferă aceste servicii.

Pe de o parte, strategia vizează constituirea și implementarea unui sistem național integrat de identificare și referire a victimelor către servicii de asistență eficiente, o atenție deosebită fiind acordată victimei, drepturilor și nevoilor acesteia; pe de altă parte, cunoscute fiind eficiența și calitatea asistenței acordate de ONG-uri, se dorește imbinarea experienței acestora cu infrastructura instituțiilor de stat pentru a asigura sprijinul necesar victimelor în scopul reintegrării sociale.

Obiectiv strategic D.1: Implementarea în anul 2006 a unui sistem național integrat de identificare și referire către servicii eficiente de asistență în vederea reintegrării sociale a victimelor traficului de persoane.

Obiective specifice:

1. Crearea unui sistem național integrat de identificare și referire a victimelor traficului de persoane;
2. Îmbunătățirea capacității de identificare timpurie a traficului de persoane.

Obiectiv strategic D.2: Eficientizarea activităților de asistare a victimelor traficului de persoane.

Obiective specifice:

1. Eficientizarea activităților de acordare a asistenței și protecției victimelor traficului de persoane;
2. Înființarea și funcționalizarea, în cadrul sistemului național integrat, a componentei de protecție și referire a victimelor către serviciile specializate de asistență, inclusiv prin referirea către sistemul de azil a victimelor care nu sunt cetățeni români și care au nevoie de protecție internațională
3. Asigurarea protecției și asistenței victimelor traficului de persoane;
4. Operationalizarea, la nivelul ANITP, a serviciului telefonic gratuit HELP-LINE privind traficul de persoane;
5. Întărirea cooperării cu reprezentantele diplomatice ale României în țările de destinație în vederea identificării victimelor traficului și repatrierii în bune condiții a acestora;
6. Combaterea victimizării terțiare;
7. Reintegrarea și incluziunea socială a victimelor.

E. Combaterea traficului de persoane, cercetarea și urmărirea penală a traficantilor

Raportul Departamentului de Stat al SUA (2005) menționează

evoluția pozitivă în ceea ce privește aplicarea legii privind traficul de persoane, în baza creșterii numărului de condamnări între anii 2003 și 2004, de la 49 la 103 traficanți. În conformitate cu raportul Departamentului de Stat, pe anul 2006, numărul condamnărilor pentru infracțiunile de trafic de persoane a crescut cu mai mult de 100 %, ajungându-se la cifra de 253 de traficanți condamnați. Strategia națională își propune prin obiectivele sale să perfecționeze mecanismul național de combatere a traficului de persoane.

Obiectiv strategic E.1: Consolidarea mecanismului instituțional de combatere a traficului de persoane.

Obiectiv specific:

1. Consolidarea sistemului instituțional de combatere a traficului de persoane.

Obiectiv strategic E.2: Reducerea capacității de finanțare a infracțiunilor de trafic de persoane

Obiectiv specific:

1. Reducerea cazurilor de finanțare a infracțiunilor de trafic de persoane.

Obiectiv strategic E.3: Creșterea gradului de participare a victimelor/ martorilor în procesul de investigare și urmărire în justiție a traficului de persoane.

Obiective specifice:

1. Dezvoltarea cooperării victimelor/ martorilor în procesul judiciar,

F. Cooperarea internațională

Obiectivele Strategiei naționale în ceea ce privește cooperarea internațională vizează participarea activă a României la activitățile organizate de statele membre și instituțiile UE. De asemenea, strategia urmărește intensificarea cooperării regionale și internaționale în domeniul traficului de persoane.

Obiectiv strategic F: Consolidarea statutului României ca partener de încredere în efortul global de reducere a fenomenului traficului de persoane.

Obiective specifice:

1. Dezvoltarea colaborării cu statele membre și structurile specializate ale Uniunii Europene în domeniul prevenirii și combaterii traficului de persoane și acordării asistenței necesare victimelor acestuia;

2. Întărirea dialogului cu țările non-UE și participarea la activitățile și forumurile regionale și internaționale.

Metodele de îndeplinire și evaluare a obiectivelor strategice definite în prezenta strategie vor fi prezentate detaliat în cadrul Planului național de acțiune pentru implementarea acestora.

Pentru îndeplinirea scopurilor expuse sunt necesare:

a. existența unei cooperări la nivelul societății și între diferite instituții pe plan național, regional și internațional, colaborare între entitățile care dețin experiența în domeniu și cele care dețin resursele necesare punerii în aplicare a obiectivelor prevăzute în Strategia națională;

b. aportul mai multor instituții: ministere, autorități, instituții guvernamentale și organizații internaționale, ONG-uri, etc;

c. resurse pentru finanțarea programelor bugetare.

În ceea ce privește evaluarea îndeplinirii unor astfel de obiective, aceasta nu se poate concretiza într-o analiză concretă decât după un timp minim de aproximativ 1 an și este obligatoriu să aibă în vedere toate aspectele fenomenului: din perspectiva contextului legislativ, din perspectiva societății civile și din perspectiva re-integrării victimelor. Printre indicatorii care pot fi folosiți într-o astfel de analiză menționăm: evoluția numărului de persoane traficate în perioada 2006-2007 fata de perioadele anterioare, evoluția numărului de traficanți de persoane urmăriți penal și condamnați (indicatori utili în cadrul unei analize cantitative), gradul de sensibilizare a societății referitor la fenomenul de trafic de persoane și scăderea gradului de risc prin scăderea vulnerabilității grupurilor tinta (indicatori utili în cadrul unei analize calitative).

Lista de abrevieri

ANES	Agenția Națională pentru Egalitatea de Sanse între Femei și Bărbați
ANITP	Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane
ANPDC	Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului
ANOFM	Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă
ANR	Agenția Națională pentru Romi
ASP	Autoritățile de Sănătate Publică
CCD	Casa Corpului Didactic
CID	Centre de Informare și Documentare
CSM	Consiliul Suprem al Magistraturii
DCCO	Direcția de Combatere a Crimei Organizate
DGASPC	Direcția Generală de Asistență Socială și Protecție a Copilului
DGCCO	Direcția Generală de Combatere a Criminalității Organizate
DIICOT	Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism
HG	Hotărâre a Guvernului
ICMPD	Centrul Internațional pentru Dezvoltarea Politicilor de Migrație
ICPC	Institutul de Cercetare și Prevenire a Criminalității
IGPF	Inspectoratul General al Poliției de Frontieră
IGPR	Inspectoratul General al Poliției Române
IMAS	Institutul de Marketing și Sondaje
ISJ	Inspectorat Școlar Județean
MAE	Ministerul Afacerilor Externe
MAI	Ministerul Administrației și Internelor
MEC	Ministerul Educației și Cercetării
MJ	Ministerul Justiției
MMSSF	Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei
M. Of.	Monitorul Oficial
MP	Ministerul Public
MSP	Ministerul Sănătății Publice
OIM	Organizația Internațională pentru Migrație
ONG	Organizație neguvernamentală
UE	Uniunea Europeană
UNICEF	Fondul Națiunilor Unite pentru Copii